

Arrest

nr. 120 751 van 17 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 april 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 maart 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat F. WILLEMS, en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 maart 2007 diende verzoeker samen met zijn ouders en minderjarige zus een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het toenmalige artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 11 juni 2009 werden verzoeker en zijn gezin gemachtigd tot een verblijf van één jaar.

1.3. Op 19 december 2009 huwde verzoeker met K.D.B., die de Belgische nationaliteit heeft.

- 1.4. Op 24 maart 2010 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische echtgenote.
- 1.5. Op 18 juni 2010 werd het tijdelijk verblijf van verzoekers ouders en zus verlengd met één jaar.
- 1.6. Op 21 september 2010 werd verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.
- 1.7. Op 12 april 2011 werd het tijdelijk verblijf van verzoekers ouders en zus verlengd met één jaar.
- 1.8. Op 11 april 2012 werden verzoekers ouders en zus gemachtigd tot een onbeperkt verblijf in het Rijk.
- 1.9. Op 6 december 2012 scheidde verzoeker van zijn Belgische echtgenote.
- 1.10. Op 14 maart 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Deze beslissingen werden aan verzoeker betekend op 2 april 2013.

De bijlage 21 vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: E.

Voorna(a)m(en): A.V.

Nationaliteit: Rusland (Federatie van)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden.

Uit het rijksregister blijkt dat de betrokkenen uit de echt gescheiden zijn op 06.12.2012. De uitspraak werd door de Rechtbank van Eerste Aanleg van Antwerpen gedaan. De echtscheiding werd overgeschreven op 09.02.2013 te Boom.

Betrokkene ondertekende op 04.12.2012 een document waarbij bewijzen worden opgevraagd die onze dienst moet toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980: 'Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins - en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong'.

Betrokkene legt volgende documenten voor:

-Betrokkene legt een arbeidscontract voor van onbepaalde duur: het feit dat iemand tewerkgesteld is betekent niet dat iemand op een bijzondere wijze is geïntegreerd in het Rijk. Immers, het hebben van een job is een min of meer basisvoorwaarde om een menswaardig leven te kunnen leiden.

Bovendien is het zo dat, het feit dat betrokkene werkt, niet betekent dat een terugkeer naar zijn land van herkomst hem schade zou toebrengen. De leeftijd en gezondheid van betrokkene laat immers toe dat betrokkene ook in zijn land van herkomst kan worden tewerkgesteld.

Aangezien betrokkene ervoor gekozen heeft geen andere bewijzen voor te leggen, aangezien van betrokkene verwacht kan worden dat hij enige moeite doet om bewijzen aan te dragen gezien het hier gaat om een verblijfsrecht.

Het recht op verblijf van betrokkene wordt daarom ingetrokken."

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande onderdelen van de middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van artikel 42quater, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet. In samenhang hiermee werpt verzoeker in een tweede middel onder meer de schending op van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker betoogt ter ondersteuning hiervan als volgt:

"(...) Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken meent dat op basis van een vast arbeidscontract voor onbepaalde duur niet blijkt dat iemand op een bijzondere wijze is geïntegreerd in het Rijk, stellende dat het hebben van een job min of meer een basisvoorwaarde is om een menswaardig leven te kunnen leiden.

Terwijl overeenkomstig artikel 42quater, §1, laatste lid van de Wet van 15 december 1980 bepaalt dat : "Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong. "

2.2.1.2. Op basis van deze wetgeving wordt bijgevolg de minister of zijn gemachtigde verplicht om naast de documenten die de betrokkene zelf dient te overhandigen om zijn 'sociale en culturele integratie' in het Rijk aan te tonen, zelf actief na te gaan wat de duur van het verblijf van betrokkene is, zijn leeftijd, gezins- en economische situatie.

Zo kan immers de minister of zijn gemachtigde middels de meest eenvoudige raadpleging van de wettelijke gegevens van betrokkene voormelde elementen verifiëren.

De ambtenaar van de burgerlijke stand te Hemiksem, de heer J.C. dacht daar net hetzelfde over en adviseerde aan verzoeker om enkel het arbeidscontract van onbepaalde duur bij (...) voor te leggen, aangezien de wettelijke situatie van verzoeker boekdelen sprak(stuk 17).

Zo blijkt derhalve uit het feitenrelaas dat het hele gezin E. sedert 2000 staat ingeschreven in het Rijk en dat ondertussen zij allemaal over een geldige verblijfstitel B beschikken, buiten verzoeker die zijn verblijfstitel B heeft 'ingeruild' voor verblijfskaart F gelet op het voormeld huwelijk met mevrouw D.B.

Aangezien van de minister of zijn gemachtigde mag verwacht worden dat hij met deze wettelijke gegevens rekening houdt, ging verzoeker, net als ambtenaar de heer C. er terecht van uit dat zijn dossier slechts een formaliteit zou betreffen.

Dat in die zin verwerende partij ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de duur van het verblijf van verzoeker en diens gezins- en economische situatie, aangezien hieruit ontegensprekelijk blijkt dat hij voldoet aan de voorwaarden opgelegd conform artikel 42quater, §1, laatste lid Wet dd. 15.12.1980 om als bijzonder geïntegreerde in het Rijk te worden gekwalificeerd.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

(...)

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen.

Bij de beoordeling van de aanvraag is de overheid in casu, wegens gebrek aan enig verder onderzoek (zie punt 2.2.1. van onderhavig verzoekschrift), niet uitgegaan -en bovendien niet kunnen uitgaan- van de juiste feitelijke gegevens en/of correcte beoordeling van deze gegevens. Zij kwam dan ook tot een onredelijk besluit.

Alle belangrijke elementen moeten worden beoordeeld, (RvV 15247) wat in casu niet is gebeurd. (...)"

2.2. Verwerende partij repliceert op deze kritiek als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 42quater, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet.

Ter ondersteuning houdt verzoeker voor dat op basis van voormelde wetgeving de minister of zijn gemachtigde verplicht wordt om naast de documenten die verzoeker zelf heeft ingediend, zelf actief na te gaan wat de duur van het verblijf van betrokkene is, zijn leeftijd, gezins- en economische situatie.

Artikel 42, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt hieromtrent:

(...)

Zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier en ook afdoende wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, heeft verzoeker zijn verblijfsrecht in 2010 verkregen in functie van de gezinshereniging met zijn echtgenote. Evenwel is gebleken dat verzoeker op 06.12.2012 uit de echt is gescheiden, hetgeen door verzoeker ook niet betwist wordt.

Aldus heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris terecht beslist dat er bijkomend onderzoek diende te geschieden, teneinde uit te maken of verzoeker nog voldeed aan de verblijfsvoorwaarden.

Bij schrijven, betekend op 11.12.2012, van de gemachtigde van de Staatssecretaris werd verzoeker dan ook verzocht alle documenten die nuttig kunnen zijn over te maken. Artikel 42quater, §1, alinea 3 van de Vreemdelingenwet werd hierbij uitdrukkelijk vermeld zodat verzoeker kennis had van de verschillende toetsingspunten. Door verzoeker uit te nodigen om de nodige stukken voor te leggen, en op basis daarvan de verblijfssituatie van verzoeker te beoordelen, heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris zich in elk geval gekweten van de op hem rustende onderzoekplicht, zoals die blijkt uit art. 42quater, § 1, alinea 3 Vreemdelingenwet.

Verzoeker kon dan ook zelf voorzien dat enkel een arbeidscontract voorleggen, niet als voldoende kon worden beschouwd. Het is aan verzoeker zelf, en niet aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, om de nuttige stukken voor te leggen die zijn integratie bewijzen.

Verzoekers ongestaafde bewering als zou de ambtenaar van de burgerlijke stand (sic) te Hemiksem hebben geadviseerd om enkel het arbeidscontract voor te leggen, kan niet worden in acht genomen. Dit gegeven wordt geenszins op een objectieve manier bewezen.

Rekening houdend met de leeftijd en de gezondheid, die wel degelijk zelf door de gemachtigde zijn achterhaald, is de gemachtigde van oordeel dat betrokkene ook in zijn land van herkomst kan worden tewerkgesteld. Verzoeker diende dan ook meer bewijzen voor te leggen inzake zijn integratie.

Verzoeker laat zelf gelden in zijn verzoekschrift: 'documenten die de betrokkene zelf dient te overhandigen om zijn 'sociale en culturele integratie' in het Rijk aan te tonen\ Toch deed verzoeker geenszins de moeite om binnen de termijn deze bewijzen van sociale en culturele integratie in het Rijk voor te leggen.

Verwerende partij merkt nog op dat verzoeker niet dienstig bij zijn verzoekschrift allerlei stukken kan voegen inzake de 'integratie' van verzoeker, die hij voordien niet heeft voorgelegd aan de gemachtigde van de Staatssecretaris. Aan de gemachtigde kan niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met stukken die hem niet bekend waren op het ogenblik van de nemen van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook RvV nr. 509,29 juni 2007).

Verzoekers beschouwingen falen in rechte.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie handelde na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het eerste middel is ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

(...)

Er dient te worden herhaald dat bij schrijven, betekend op 11.12.2012, van de gemachtigde van de Staatssecretaris aan verzoeker werd verzocht alle documenten die nuttig kunnen zijn over te maken. Artikel 42quater, §1, alinea 3 van de Vreemdelingenwet werd hierbij uitdrukkelijk vermeld zodat verzoeker kennis had van de verschillende toetsingspunten.

Verzoeker kon dan ook zelf voorzien dat enkel een arbeidscontract voorleggen, niet als voldoende kon worden beschouwd. Het is aan verzoeker zelf, en niet aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, om de nuttige stukken voor te leggen die zijn integratie bewijzen. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie is op grond van het voorgaan geenszins tot een onredelijk besluit gekomen. Verzoeker diende zelf bewijzen van integratie aan te brengen zodat de gemachtigde zich hierop kon baseren bij het nemen van zijn beslissing.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker diende te worden gegeven.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken en die verzoeker tijdig had voorgelegd, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

De verwerende partij is de mening toegedaan dat verzoekers tweede middel niet ernstig is”.

2.3. Uit de uiteenzetting van de feiten in het verzoekschrift die steunt vindt in het administratief dossier blijkt dat verzoeker samen met zijn vader, moeder en zus in juni 2009 gemachtigd werd tot een tijdelijk verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet, dat zijn familieleden in april 2011 uiteindelijk werden gemachtigd tot een onbeperkt verblijf in het Rijk en dat hij niet dezelfde regularisatie-weg heeft gevolgd omdat hij naar aanleiding van zijn huwelijk met een Belgische onderdaan in december 2009 een F-kaart ontving in september 2010 en op dat moment niet kon bevroeden dat zijn huwelijk op de klippen ging lopen. Verzoeker betwist niet dat hij van zijn Belgische echtgenote gescheiden is maar werpt op dat verwerende partij *“ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de duur van het verblijf van verzoeker en diens gezins- en economische situatie”*. Kernpunt van zijn betoog is dat de verwerende partij ten onrechte enkel het door hem overgemaakte arbeidscontract heeft geëvalueerd in het licht van artikel 42 quater, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet en geen rekening heeft gehouden met de elementen die de verwerende partij zelf had kunnen bijeenprokkelen aan de hand van een eenvoudige raadpleging van zijn wettelijke gegevens.

Kernpunt van het verweer is dat verzoeker uitgenodigd werd alle stukken over te maken in het licht van het gestelde in artikel 42 quater, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet en dat verwerende partij zich hiermee gekweten heeft van haar onderzoeksplicht in het licht van het gestelde in voormelde bepaling. Verzoeker kende de toetsingspunten in het licht van artikel 42quater, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet en heeft de kans gehad om alle nuttige stukken in dit verband over te maken. Verzoeker kan dan ook niet verwerende partij in de schoenen schuiven dat enkel rekening gehouden werd met het door hem overgemaakte arbeidscontract.

2.4. Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

Artikel 42quater, §1 van de Vreemdelingenwet luidde op het ogenblik van het treffen van de bijlage 21 als volgt:

“§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

(...)

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

(...)

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 11 december 2012 in kennis werd gesteld van een schrijven van verwerende partij waarin het volgende gesteld werd: *“In het kader van het onderzoek van uw dossier over de eventuele intrekking van uw verblijfsrecht en overeenkomstig artikel 42 quater, §1, alinea 3, van de wet van 15.12.1980 (...) dat het volgende bepaalt: “Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong” staat het u vrij om alle documenten die nuttig kunnen zijn voor uw dossier over te maken aan het gemeentebestuur van uw woonplaats.”* Verzoeker legde hierop een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur voor, met aanvang op 3 augustus 2009.

2.6. Het is dus inderdaad zo dat verzoeker enkel een arbeidsovereenkomst overmaakte, maar verzoeker kan niettemin gevolgd worden waar hij stelt dat verwerende partij *“middels de meest eenvoudige raadpleging van de wettelijke gegevens van betrokkene”* de elementen in het licht van artikel 42quater, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet had kunnen achterhalen. Verwerende partij kan niet voorhou-

den onwetend te zijn van het feit dat verzoeker sedert 2004 poogt geregulariseerd te worden in het Rijk en uiteindelijk in juni 2009 gemachtigd werd tot een tijdelijk verblijf in het Rijk, samen met zijn familieleden, op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet. Verwerende partij maakt er alleszins gewag van in haar nota met opmerkingen. Het feit dat verzoeker gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet kan redelijkerwijs niet anders begrepen worden dan dat verzoeker geacht werd voldoende geïntegreerd te zijn. In de in punt 1.1. bedoelde aanvraag die zich in het administratief dossier bevindt wordt alleszins *“de voorname integratie van verzoekers in onze samenleving”* uiteengezet en uitvoerig gestoffeerd. Voorts bevat het administratief dossier een interne nota van de Dienst Vreemdelingenzaken van 29 april 2009 waarin attaché N.B. ter attentie van de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken een uitgebreide oplistings maakt van de situatie van verzoeker en zijn familieleden sedert hun aankomst in België in 2000 in het licht van *“de instructies van de Minister van 27 maart 2009”*. Hierin wordt onder meer de schoolgang van verzoeker beschreven en wordt voorgesteld om verzoeker en zijn familieleden tijdelijk te regulariseren. Dat het niet uitgesloten is dat verwerende partij zelf elementen bijeenprokkelt in het licht van artikel 42quater, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet blijkt bovendien uit het feit dat ze in haar nota met opmerkingen zelf stelt dat de leeftijd en de gezondheid *“wel degelijk zelf door de gemachtigde zijn achterhaald”*, waarna ze hierover motiveerde in de bijlage 21. In casu kon verwerende partij minstens uit het administratief dossier eveneens eenvoudig *“achterhalen”* dat verzoeker als minderjarige het Rijk is binnengekomen, dat hij hier reeds sinds 2000 verblijft, dat hij in juni 2009 geregulariseerd werd tot een verblijf voor beperkte duur en dat zijn ouders en zus een onbeperkt verblijf genieten sedert 11 april 2012 ingevolge de in punt 1.1. bedoelde aanvraag waarin ook verzoeker vermeld werd. Verzoeker kon dan ook terecht de verwachting koesteren dat de verwerende partij zelf met al deze elementen, die ontegensprekelijk minstens betrekking hebben op de duur van het verblijf van verzoeker in het Rijk en diens gezinssituatie, zou rekening houden en dit zou bekijken samen met zijn arbeidscontract voor onbeperkte duur, dat betrekking heeft op zijn economische situatie. Het geheel klemmt des te meer aangezien het administratief dossier een nota bevat opgesteld door de verwerende partij op 13 december 2012 t.a.v. de Kamer van Volksvertegenwoordigers, Dienst Naturalisaties waarin ze de situatie van verzoeker volledig uit de doeken doet sedert zijn aankomst in het Rijk in mei 2000 in België en in het licht hiervan een gunstig advies verschaft betreffende verzoekers naturalisatieaanvraag.

Er ligt geen voldoende feitenvinding aan de basis van de beslissing tot beëindiging van het verblijf, dit in het licht van artikel 42 quater, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet. Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Aangezien een eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van deze beslissing worden zij niet besproken.

Het gegeven dat de beslissing tot beëindiging van het verblijf dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten kaduuk wordt.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft in haar middelen gegronde onderdelen aangevoerd die leiden tot de nietigverklaring van de bijlage 21. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 maart 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA